Lietas Nr. C33274414
Lietas arhīva Nr. C-0685-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs, 2014.gada 24. jūlijā

Cēsu rajona tiesa: tiesnese D.Blūma

ar tiesas sēdes sekretāri L.Vizāni

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu – akciju sabiedrība „SEB banka" prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ par parāda piedziņu un

konstatēja,

prasība Rīgas rajona tiesā iesniegta 2014. gada 10.februārī. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.^{1}pantu 2014. gada 20.maijā Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētāja civillietu Nr.C33274414 nodevusi izskatīšanai Cēsu rajona tiesai. 2014. gada 4.jūnijā prasība pieņemta Cēsu rajona tiesas tiesvedībā, nozīmējot lietu izskatīšanai atklātā tiesas sēdē 2014. gada 24. jūlijā pl. 10:30.

Prasībā norādīts, ka 2007. gada 9.maijā noslēgts kredīta līgums Nr. VZ07264 (turpmāk-līgums) starp akciju sabiedrību „SEB banka" (turpmāk- prasītāja) un /pers. A/ (turpmāk –atbildētāja) par 345000 EUR izsniegšanu atbildētājai, tos ieskaitot /pers. A/ kontā. Kredīta atmaksas termiņš noteikts 2035. gada 7.maijs.

Līgumā atrunāts, ka par atvēlējumu lietot naudas resursus atbildētājai jāmaksā procenti- saskaņā ar līguma 1.daļas 3.punktu, savukārt par līguma noteikto maksājumu kavējumu- līgumsods, saskaņā ar 1.daļas 6.punktu.

Aizņēmums nodrošināts ar 2007.gada 9.maija galvojuma līgumu Nr.VZ07264/G-1 un tā grozījumiem, ar kuru kā pats parādnieks saistības uzņēmies /pers. B/.

Prasībā norādīts, ka no 2012. gada 5.jūnija sākušies maksājumu kavējumi, un prasītāja, saskaņā ar līguma 20.3., 20.5.1. punktiem un Civillikuma 1589.pantu vienpusēji atkāpusies no līguma, jo tādas tiesības ar līgumu bijušas pielīgtas. Par atkāpšanos no līguma prasītāja 2012. gada 4.decembrī ir paziņojusi gan atbildētājai, gan galvotājam nosakot, ka aizdevuma atmaksas beigu termiņš ir 2012. gada 19.decembris (ieskaitot). Prasībā prasītāja ir norādījusi, ka aizdevums nav atmaksāts un laika posmā no 2012. gada 19.decembra līdz 2014. gada 31, janvārim veikts viens maksājums 5,37 EUR apmērā. 2012. gada 6.jūlijā nekustamais īpašums /adrese/, kurš bija kā hipotēka uzņemtajām saistībām, labprātīgi pārdots, iegūstot līdzekļus 192000 EUR apmērā saistību dzēšanai.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas, bet piedziņas neiespējamības gadījumā- no galvotāja- aizdevuma pamatsummu 131057,86 EUR, procentus par maksājuma kavējumu no 2012. gada 5.jūnija līdz 2012. gada 19.decembrim – 2482,65 EUR, likumiskos procentus laika posmā no 2012. gada 19.decembra līdz 2014. gada 31. janvārim – 8788,32 EUR un līgumsodu līdz 2012. gada 19.decembrim – 986,36 EUR, kopā piedzenot 143315,19 EUR. Lūgts piedzīt arī tiesas izdevumus- valsts nodevu 3033,84 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus- 7,83 EUR.

Prasībā lūgts arī noteikt prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos nokavējuma procentus – sešus procentus no simta gadā, no pamatparāda summas.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1425.,1587.p., 1652.panta trešo daļu, 1692., 1696., 1720.panta otro daļu, 1722., 1756.

Atbildētāja un galvotājs tiesas noteiktajā termiņā paskaidrojumus tiesai nav iesnieguši.

Prasītājas pārstāvis tiesas sēdē nav ieradies, bet tiesā saņemts rakstveida iesniegums , kurā lūgts lietu izskatīt bez prasītāja pārstāvja klātbūtnes, norādot, ka prasība pret /pers. A/ un /pers. B/ tiek uzturēta pilnā apmērā.

Atbildētāja un galvotājs uz tiesas sēdi nav ieradušies. Par tiesā celto prasību un tiesas sēdēm viņiem paziņots Civilprocesa likuma 148. panta pirmās daļas un 56. panta pirmās, piektās daļas noteiktajā kārtībā, nosūtot prasības pieteikuma norakstu un tiesas pavēstes ierakstītā sūtījumā uz abu deklarēto dzīvesvietu. Minētie tiesas sūtījumi saņemti atpakaļ sūtīti kā neizsniegti ar norādēm, ka

beidzies glabāšanas laiks. Taču neskatoties uz to, tiesa atzīst, ka atbildētājai un galvotājam par tiesā celto prasību un tiesas sēdi ir paziņots likumā noteiktajā kārtībā, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta otrās daļas noteikumiem tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, un no pasta dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu.

Tiesā nav saņemta informācija par atbildētājas un galvotāja neierašanās iemesliem uz tiesas sēdi, nav saņemts lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu, nav saņemti paskaidrojumi vai iebildumi par celto prasību. Pie minētiem, lietā konstatētiem faktiem un tos apstiprinošiem apstākļiem tiesa atzīst, ka nav konstatējami Civilprocesa likuma 209. pantā noteiktie imperatīvie lietas izskatīšanas atlikšanas pamati.

Tiesa uzskata, ka nav arī pamata atlikt lietas izskatīšanu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 210. pantā noteiktajiem fakultatīvajiem pamatiem. Tādēļ lieta izskatāma, pamatojoties uz lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka lietu var izskatīt bez prasītājas pārstāvja un atbildētāju klātbūtnes, taisot aizmugurisku spriedumu lietā, pamatojoties uz lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.[1] panta noteikumiem – aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslus.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudot rakstveida pierādījumus lietā, atzīst, ka lietā nav strīda, ka 2007. gada 9.maijā starp pusēm ir noslēgts kredīta līgums Nr. VZ07264 par 345000 EUR izsniegšanu atbildētājai. To pierāda lietā esošais līgums ar tā grozījumiem (lietas 19.-54. lapas), kuru puses ir parakstījušas; izraksts par veiktajām kredīta izmaksām (lietas 60.lapa), kā arī parāda aprēķins (lietas 7.-18.lapas). Parāda aprēķinā norādīti gan visi veiktie maksājumi, sākot no 2007.gada 23.jūlija, gan neveiktās pamatsummas maksājumu uzkrājums, gan kavējuma procenti un līgumsods pēc līguma laušanas no bankas puses uz 2012. gada 19. decembri.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu „Tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus".

Civillikuma 1943.panta, kas nosaka: „Aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis".

Ne atbildētāja, ne galvotājs tiesā nav cēluši pretprasību par šo līgumu apstrīdēšanu un nav iebilduši pret celto prasību.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka prasītāja ar 2012. gada 4.decembra vēstuli ir rakstveidā uzaicinājusi gan atbildētāju, gan galvotāju - nokārtot maksājumu kavējumus un brīdinājusi par kredīta līguma pirmstermiņa laušanu un sekām, ja netiks parāds nomaksāts līdz 2012. gada 19.decmbrim. To pierāda paziņojuma kopijas un ierakstīto pasta sūtījumu saraksta kopijas (lietas 61.-64.lapas).

Tiesa, novērtējot visus lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, atzīst, ka prasība ir pamatota, pierādīta un apmierināma. Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas veiktos aprēķinus.

Tiesa ņem vērā prasītājas rakstisko iesniegumu ar norādi uz pārrakstīšanās kļūdu, kļūdaini ierakstot likumisko, kavējuma procentu, kā arī līgumsoda aprēķina laiku- proti- nepareizi norādot to kā 2013.gada 19.decembri. Pareizi jābūt – 2012.gada 19.decembris. Tiesa, pārbaudot šo norādi, atzīst, ka patiešām ir pieļauta pārrakstīšanās kļūda, jo gan prasības pieteikumā, gan paziņojumos par prasītāja vienpusēju atkāpšanos no līguma, ir norādīts, ka līguma izbeigšanas laiks ir 2012. gada 19. decembris. Šis pats datums- 2012. gada 19. decembris- ir norādīts arī parāda aprēķina tabulā (lietas 15.lapa), kurā pamatparāda summa ir fiksēta kā 131057,86 EUR, kavēto procentu summa- 2482,65 EUR, līgumsods 991,73 EUR. Ievērojot prasībā norādīto, ka pēc brīdinājuma izsūtīšanas, atbildētāja iemaksājusi prasītājam vienu maksājumu 5,37 EUR apmērā, tad šī summa ieskaitīta līgumsoda dzēšanai, tādēļ līgumsods uz prasības celšanas dienu ir samazinājies uz 986,36 EUR (991,73 EUR -5,37 EUR). Visas summas, kas aprēķinātas uz 2012. gada 19. decembri- līguma izbeigšanas dienu, nevis kļūdaini ierakstīto „2013.gada 19.decembris" un saskan ar parāda aprēķinā un prasības pieteikumā norādītajām summā, izņemot piedzenamo likumisko nokavējuma procentu summu no līguma izbeigšanas dienas- 2012.gada 19.decembris -līdz prasības celšanas dienai – 2014. gada 31.janvāris, un tas ir 8788,32 EUR.

Tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnā apmērā, parādu piedzenot no atbildētājas, bet piedziņas neiespējamības gadījumā vai sprieduma daļējas neizpildes gadījumā- no galvotāja. Galvotāja atbildību par parādnieka saistībām nosaka Civillikuma 1692.pants: "Galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu,

neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda", bet 1698.pants saka, ka : "Galvinieks atbild ne vien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesu izdevumiem". Galvojuma līgums nav ticis apstrīdēts.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, to, ka samaksa ir izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Ievērojot visu iepriekš minēto un to, ka atbildētāji nav izmantojuši savas likumā noteiktās tiesības iesniegt pierādījumus par parāda samaksu vai celt iebildumus par tā esamību, vai celt pretprasību, tiesa uzskata, ka ir tiesisks pamats prasības apmierināšanai.

Apmierinot prasību no atbildētājas, bet piedziņas neiespējamības gadījumā- no galvotāja, ir piedzenami arī tiesāšanās izdevumi saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteiktā: „Pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus."

Prasītāja, iesniedzot prasību, samaksājusi valsts nodevu 3033,84 EUR (lietas 5.lapa) par prasības iesniegšanu, un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,73 EUR (lietas 6.lapa), kopā – 3041,67 EUR.

Tiesa atzīst, ka šajā daļā- par tiesas izdevumu piedziņu- prasība arī ir apmierināma pilnībā.

Prasītājai, saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta noteikumiem, nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no piedzītās aizdevuma pamatsummas, ievērojot Civillikuma 1763. panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]panta pirmo daļu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai

izpildei.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.panta pirmo daļu, 193., 195., 204.[1] , 208.[4]., 208.[5], 208.[8] pantu, tiesa

nosprieda:

akciju sabiedrības „SEB banka" **prasību apmierināt pilnībā.**

Piedzīt no /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā - no /pers. B/, par labu AS „SEB banka" no 2007.gada 9.maija kredīta līguma Nr.VZ07264 izrietošo parādu 143315,19 EUR (simts četrdesmit trīs tūkstoši trīssimt piecpadsmit eiro un 19 centi), ko veido neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 131057,86 EUR (simts trīsdesmit viens tūkstotis piecdesmit septiņi eiro un 86 centi), procentus par maksājuma kavējumu no 2012. gada 5.jūnija līdz 2012. gada 19.decembrim – 2482,65 EUR (divi tūkstoši četrsimt astoņdesmit divi eiro un 65 centi), likumiskos procentus laika posmā no 2012. gada 19.decembra līdz 2014. gada 31. janvārim – 8788,32 EUR (astoņi tūkstoši septiņsimt astoņdesmit astoņi eiro un 32 centi) un līgumsodu līdz 2012. gada 19.decembrim – 986,36 EUR (deviņsimt astoņdesmit seši eiro un 36 centi), kā arī tiesas izdevumus 3041,67 EUR (trīs tūkstoši četrdesmit viens eiro un 67 centi), **kopsummā piedzenot 146356,86 EUR** (simts četrdesmit seši tūkstoši trīssimt piecdesmit seši eiro un 86 centi).

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņu noteikt 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt prasītājai – AS „SEB banka" - tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/**,** bet piedziņas neiespējamības gadījumā - no /pers. B/, sešus procentus no simta gadā, no nenomaksātās parāda pamatsummas -131057,86 EUR (simts trīsdesmit viens tūkstotis piecdesmit septiņi eiro un 86 centi), ievērojot CL 1763. panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Prasītājs spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Vidzemes apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Cēsu rajona tiesā.

Atbildētāji nav tiesīgi pārsūdzēt aizmugurisku spriedumu apelācijas kārtībā, bet 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīgi iesniegt tiesai, kas taisījusi šo spriedumu, pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Pilns aizmuguriska sprieduma teksts sastādīts 2014. gada 30.jūlijā.

Tiesnese D.Blūma